Tamilmanam – International Research Journal of Tamil Studies
An international, peer-reviewed academic journal
e-ISSN: 3049-0723
pISSN:3107-7781

தமிழ்மணம்
Peer-reviewed · Open access · Google Scholar · Crossref DOI ·
SJIF Imapact Factor 3.5 · Monthly
DOI: 10.63300/tm12052026.12
தொகுதி 12, எண் 05 (2026) 12 05 2026 125–137 MS-2026-0006

RESEARCH ARTICLE

திருமுருகாற்றுப்படையில் முருக வழிபாட்டு மரபு – திருப்புகழுக்கான முன்னோட்டம்

Murugan Worship Tradition in Tirumurukattuppadai – A Prelude to Tiruppugazh

முனைவர் T.R. பெரியசாமி[1,*], D. தெய் வானை[2]

[1] இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, கருப்பண்ணன் மாரியப்பன் கல்லூரி (தன்னாட்சி), செட்டியார்பாளையம், முத்தூர், திருப்பூர் மாவட்டம் - 6381051

[2] முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, கருப்பண்ணன் மாரியப்பன் கல்லூரி (தன்னாட்சி), செட்டியார்பாளையம், முத்தூர், திருப்பூர் மாவட்டம் - 638105

***தொடர்பு ஆசிரியர்:** முனைவர் T.R. பெரியசாமி, as.by.anj26@gmail.com

ARTICLE INFO

Article history
Received: 1 October 2026
Revised: 2 October 2026
Accepted: 9 October 2026
Published: 9 October 2026

Article ID
MS-2026-0006

Peer review
Double-blind peer review

Keywords
திருமுருகாற்றுப்படை
முருக வழிபாடு
வேல்
வேலன்
வெறியாட்டு
குரவை
திருத்தலம்
வேண்டுதல்
அருள்
திருப்புகழ்
முருக பக்தி.

ABSTRACT

தமிழரின் சமய மற்றும் பண்பாட்டு வரலாற்றில் தமிழ் மொழியின் தலைவனாகக் கருதப்படும் முருகப்பெருமான் வழிபாடு தொன்மையான தொடர்ச்சியைக் கொண்டதாகும்1. சங்க இலக்கியப் பரப்பில் முருகன் குறிஞ்சி நிலத்தின் தெய்வமாக மட்டுமன்றி, வீரியம், இளமை, இயற்கை, வேல், மலை, இசை, நடனம், திருவிழா, வேண்டுதல், அருள் ஆகிய பல்வேறு பண்பாட்டுக் கூறுகளோடு இணைந்த தெய்வ உருவமாகப் பதிவாகி இன்று வரை மக்களின் மனதில் வாழ்ந்துவருகிறார்1. இம்மரபை விரிவாகப் பதிவு செய்யும் முக்கியமான சங்க இலக்கியப் படைப்பாக திருமுருகாற்றுப்படை விளங்குகிறது1.

317 அடிகளைக் கொண்டுள்ள இந்நூல் ஆற்றுப்படை இலக்கியங்களிலே தனிச் சிறப்புப் பெற்று, இலக்கிய வடிவத்திற்கு ஆன்மிகப் பொருளை வழங்குகிறது1. பொருளை நாடிச் செல்லும் வழிகாட்டுதலைத் தாண்டி, இறையருளை நாடிச் செல்லும் ஆன்மிகப் பயணமாக இந்நூல் ஆற்றுப்படை மரபை மாற்றியமைக்கிறது1. முருகனின் திருத்தலங்கள், வேல், அந்தணர் வழிபாடு, வேலன், வெறியாட்டு, குரவைக்கூத்து, மலர், மந்திரம், இசை, விழா, இயற்கை, வேண்டுதல், தரிசனம், இறையருள் ஆகிய கூறுகள் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடைய வழிபாட்டு அமைப்பை உருவாக்குகின்றன1.

இக்கட்டுரை திருமுருகாற்றுப்படையில் இடம்பெறும் முருக வழிபாட்டு மரபுகளைப் பாடல் அடி ஆதாரங்களுடன்

© 2026 The Author(s) · CC BY 4.0 · OPEN ACCESS DOI: 10.63300/tm12052026.12

ஆராய்கிறது1. குறிப்பாக 183–189ஆம் அடிகளில் காணப்படும் முறைப்படுத்தப்பட்ட வழிபாடு, 190–198ஆம் அடிகளில் வெளிப்படும் வேலன் மற்றும் குரவை, 218–226 ஆம் அடிகளில் விரியும் வழிபாட்டிடங்களின் பன்மை, 245–252ஆம் அடிகளில் வெளிப்படும் வேண்டுதல் மற்றும் தரிசனம், 287–295ஆம் அடிகளில் வெளிப்படும் இறையருள் ஆகியவை ஒருங்கிணைந்த பக்தி அனுபவத்தின் படிநிலைகளாக விளக்கப்படுகின்றன1.

மேலும், திருமுருகாற்றுப்படையில் சமூக மற்றும் சடங்கு வெளியில் காணப்படும் முருக வழிபாட்டு மரபுகள் பின்னாளில் திருப்புகழில் தனிமனித அகநிலைப்பக்தியாக எவ்வாறு விரிவுபெறுகின்றன என்பதை கருத்தியல் அடிப்படையில் இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது1. இவ்வாய்வின் மையக் கருத்தாக "திருமுருகாற்றுப்படை – வழிபாட்டின் புறவெளி; திருப்புகழ் – பக்தியின் அகவெளி" என்ற கருத்தாக்கம் முன்வைக்கப்படுகிறது1.

Abstract

This text explores the ancient and continuous tradition of Lord Murugan worship in Tamil history, highlighting how *Tirumurukattuppadai* transforms traditional *Aatruppadai* guidance literature from a quest for material wealth into a spiritual journey toward divine grace. By analyzing key textual passages detailing sacred abodes, rituals, music, dances, and divine grace, the article traces an integrated devotional experience while establishing its core thesis: *Tirumurukattuppadai* represents the outer, ritualistic space of worship, which later evolved into the inner, personal devotion seen in *Tiruppugazh*.

How to cite this article: முனைவர் வு.சு. பெரியசாமி, & தெ. தெய்வானை (2026). திருமுருகாற்றுப்படையில் முருக வழிபாட்டு மரபு – திருப்புகழுக்கான முன்னோட்டம். *Tamilmanam – International Research Journal of Tamil Studies*, *12*(05), 125–137. https://doi.org/10.63300/tm12052026.12
Copyright and licence: © 2026 The Author(s). This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY 4.0), which permits unrestricted use, distribution and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited.

1. முன்னுரை

தமிழ் இலக்கியத்தின் மிகத்தொன்மையான அடுக்குகளில் சமயம் என்பது வாழ்க்கையிலிருந்து பிரிந்த தனிப்பட்ட நிறுவனமாக அமையவில்லை[1]. நிலம், மழை, மலை, காடு, ஆறு, மரம், விலங்கு, வேட்டை, இசை, நடனம், விழா, சமூக உறவு ஆகியவை மனிதனின் இறை உணர்வோடு இயல்பாக இணைந்திருந்தன[1]. அந்தச் சூழலில் முருக வழிபாடு தமிழரின் பண்பாட்டு நினைவில் ஆழமாக வேரூன்றிய மரபாகத் திகழ்கிறது[1].

சங்க இலக்கியத்தில் முருகனைப் பற்றிய பல்வேறு குறிப்புகள் காணப்பட்டாலும், முருக வழிபாட்டை ஒரு விரிவான பயணமாகவும் வழிபாட்டு அனுபவமாகவும்

அமைத்துக் காட்டும் தனித்துவமான படைப்பு திருமுருகாற்றுப்படை ஆகும்[1]. இந்நூலின் தனிச்சிறப்பு அதன் ஆற்றுப்படை அமைப்பிலேயே உள்ளது[1]. பிற ஆற்றுப்படை நூல்களில் வள்ளல்களையும் புரவலர்களையும் நாடிச் செல்ல வழிகாட்டப்படுகிற நிலையில், இந்நூலில் வழிகாட்டுதலின் இலக்கு முருகப்பெருமான் ஆவான்[1]. இதனால் ஆற்றுப்படை என்னும் இலக்கிய வடிவம் பொருளியல் தளத்திலிருந்து ஆன்மிகத் தளத்திற்கு நகர்கிறது[1].

வள்ளலை நாடுதலிருந்து இறைவனை நாடுதலாகவும், பரிசில் பெறுதலிருந்து அருளைப் பெறுதலாகவும், புறப்பயணத்திலிருந்து ஆன்மிகப் பயணமாகவும் நிகழும் இக்கருத்தியல் மாற்றம் திருமுருகாற்றுப்படையின் வரலாற்றுச் சிறப்பையும் ஆன்மிக முக்கியத்துவத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறது[1].

2. ஆய்வுச் சிக்கலும் ஆய்வின் நோக்கங்களும்

முருக வழிபாடு தொடர்பான ஆய்வுகளில் முருகனின் தெய்வ உருவம், வேல், அறுபடை வீடு, வெறியாட்டு, குரவைக்கூத்து, சங்ககாலச் சமயம் போன்ற கூறுகள் பல்வேறு கோணங்களில் ஆராயப்பட்டுள்ளன[1]. ஆனால் இக்கூறுகளை ஒருங்கிணைத்து "வழிபாட்டு மரபு எவ்வாறு பக்தி அனுபவமாக மாறுகிறது?" என்ற கேள்வியை மையப்படுத்திய ஆய்வு மேலும் விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டியுள்ளது[1].

மேலும் திருமுருகாற்றுப்படையையும் திருப்புகழையும் இணைக்கும் போது, நேரடித் தாக்கம் அல்லது நேரடி மூலத் தொடர்பு போன்ற முடிவுகளை ஆதாரமின்றி முன்வைப்பது ஆய்வியல் ரீதியாகத் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்[1]. எனவே இவ்வாய்வு, திருமுருகாற்றுப்படையில் பதிவாகும் முருக வழிபாட்டு மரபுகளுள் எவை பின்னாளில் முருக பக்தி இலக்கியத்தின் கருத்தியல் தொடர்ச்சியைப் புரிந்துகொள்ள உதவுகின்றன என்ற கேள்வியை முதன்மையாக முன்வைக்கிறது[1].

எண்	ஆய்வின் முதன்மை நோக்கங்கள்
1	திருமுருகாற்றுப்படையில் இடம்பெறும் முருக வழிபாட்டு முறைகளை முறையாக அடையாளப்படுத்துதல்[1].
2	வழிபாட்டு இடங்களின் பன்முகத் தன்மையை ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்துதல்[1].
3	வேல், மலர், மந்திரம், இசை போன்ற வழிபாட்டுக் குறியீடுகளை முறைப்படி பகுப்பாய்வு செய்தல்[1].
4	வேலன் மற்றும் குறமகள் ஆகிய வழிபாட்டுப் பங்கேற்பாளர்களின் பங்கினை ஆய்வு செய்தல்[1].
5	வெறியாட்டு மற்றும் குரவைக்கூத்தின் சமய-பண்பாட்டுப் பொருளை விவரித்தல்[1].
6	வேண்டுதல் மற்றும் தரிசனத்தின் வழியாக உருவாகும் தனிமனித இறை உணர்வை ஆராய்தல்[1].

7	இறையருள் என்னும் கருத்தின் முழுமையான தன்மையை விளக்குதல்[1].
8	திருமுருகாற்றுப்படை – திருப்புகழ் ஆகியவற்றுக்கிடையிலான கருத்தியல் தொடர்ச்சியை நிறுவுதல்[1].

3. ஆய்வு அணுகுமுறை

இவ்வாய்வு முதன்மையாக மூலநூல் பகுப்பாய்வு, கருத்தியல் அணுகுமுறை, ஒப்பாய்வு அணுகுமுறை ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டது[1]. முதன்மை ஆதாரமாக திருமுருகாற்றுப்படையின் மூலப்பாடல் பயன்படுத்தப்படுகிறது[1]. உரைநூல்கள், பழைய பதிப்புகள் மற்றும் செம்மொழித் தமிழாய்வு நிறுவனத்தின் மின்நூலகப் பதிவுகள் துணை ஆதாரங்களாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன[1]. "பாடல் அடி $\rightarrow$ சூழல் $\rightarrow$ கருத்து $\rightarrow$ வழிபாட்டுப் பொருள் $\rightarrow$ பக்தி வளர்ச்சி" என்ற பகுப்பாய்வு முறை பின்பற்றப்படுகிறது[1].

4. திருமுருகாற்றுப்படை: வழிபாட்டின் ஆன்மிகப் பயணம்

இந்நூலில் முருகனை அடைவது ஒரு நிலையான இடத்தைச் சென்றடைவதாக மட்டும் கூறப்படவில்லை[1]. வழிபாட்டாளன் பல்வேறு இடங்களையும் வழிபாட்டு முறைகளையும் கடந்து இறைவனை எவ்வாறு அணுகுகிறான் என்பதை விளக்குவதே இந்நூலின் ஆன்மிகப் பயணமாகப் பார்க்க முடிகிறது[1].

முருகனின் பெருமையிலிருந்து தொடங்கும் இப்பயணம் திருத்தலங்கள், வழிபாட்டு முறைகள், சடங்குகள், இசை-நடனம், வேண்டுதல், தரிசனம் ஆகியவற்றைக் கடந்து இறுதியாக இறையருளில் நிறைகிறது[1]. இப்படிநிலைகள் ஆற்றுப்படை இலக்கியத்தின் புறவயமான பயண அமைப்பை அகவயமான இறையனுபவப் பயணமாக மாற்றியமைப்பதைக் காட்டுகின்றன[1].

5. முருக வழிபாட்டின் புனிதக் குறியீடுகளும் புவியியலும்

5.1 வேல்: தெய்விக ஆற்றலின் மையக் குறியீடு

"சூர்முதல் தடிந்த சுடரிலை நெடுவேல்" (அடி 45–46) என்று சூரனை ஆட்கொண்ட வேலாக இங்கு முருகனின் ஆயுதம் சித்தரிக்கப்படுகிறது[1]. ஆய்வியல் நோக்கில் வேலினுடைய பொருளை வீரத்தின் குறியீடு, பாதுகாப்பின் குறியீடு, அருளின் குறியீடு என மூன்று நிலைகளில் அணுக முடியும்[1]. ஆகையால், வேல் என்பது வெறும் போர்க்கருவி அல்ல; அது முருகனின் தெய்விக ஆற்றலின் குறியீடாக உணர்ந்துகொள்ளப்படுகிறது[1].

5.2 திருத்தலங்கள்: வழிபாட்டின் புனிதப் புவியியல்

திருமுருகாற்றுப்படை முருகனைப் பல்வேறு புனிதத் தலங்களோடு இணைக்கிறது[1]. திருப்பரங்குன்றம், திருச்சீரலைவாய், திருவாவினன்குடி, திருவேரகம், குன்றுதோறாடல், பழமுதிர்சோலை ஆகிய ஆறு தலங்களும் முருக வழிபாட்டின் முக்கிய மையங்களாகப் பெரும் புகழ் கொண்டு திகழ்கின்றன[1].

மலை, காடு, சோலை, ஆறு, குளம், கடம்பு, மன்றம் போன்ற இயற்கை மற்றும் சமூக இடங்களும் இறை அனுபவத்தின் முக்கியத் தலங்களாக விளங்குகின்றன[1]. இது இயற்கையோடு மனிதன் வாழ்ந்த சூழலிலேயே இறைவனை வணங்கிய உண்மையை உணர்த்துகிறது[1]. இதனால் "புனித இடம்" என்ற கருத்து வெறும் கட்டிடச் சுவர்களுக்குள்ளிருந்து விடுபட்டு, இயற்கை மற்றும் சமூக வெளிக்கு விரிவடைகிறது[1].

5.3 திருவேரகம்: முறைப்படுத்தப்பட்ட வழிபாட்டின் சான்று

"உச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்து / ஆறெழுத்து அடக்கிய அருமறைக் கேள்வி / ... விரையுறு நறுமலர் ஏந்தி..." (அடி 183–189) என்பதில் கைகளைத் தலைமேல் குவித்தல், மறை மற்றும் மந்திரம் ஓதுதல், நறுமலர் ஏந்துதல் போன்ற செயல்கள் ஒரே வழிபாட்டு அமைப்பில் இணைகின்றன[1]. இதனை உடல், மொழி, பொருள், மனம் என்ற நான்கு நிலைகளின் ஒருங்கிணைப்பாக உணர முடிகிறது[1].

5.4 ஆறெழுத்து மந்திரமும் ஒலி வழிபாடும்

"ஆறெழுத்து அடக்கிய அருமறைக் கேள்வி" (அடி 186) என்ற அடி முருக வழிபாட்டில் மந்திர உச்சரிப்பின் முக்கியத்துவத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது[1]. மொழி என்பது வெறும் தகவல் பரிமாற்றக் கருவியாக இல்லாமல், புனிதமான வழிபாட்டுச் செயலாக மாறுகிறது[1]. இதனை "ஒலியின் வழியாக இறையை அணுகுதல்" எனப் பண்பாட்டு நோக்கில் கருத்தாக்கம் செய்யலாம்[1]. இந்தப் பார்வை பின்னாளில் முருகனைப் பாடுவதன் மூலம் இறைநெருக்கத்தை அடையும் பக்தி இலக்கியங்களுக்கு வழிகோலுகிறது[1].

5.5 மலர்: இயற்கையிலிருந்து இறைக்கான அர்ப்பணிப்பு

"விரையுறு நறுமலர் ஏந்தி..." (அடி 188–189) என்பதில் மலர் வழிபாடு என்பது ஒரு சாதாரணப் பொருள் பயன்பாடு அல்ல[1]. இயற்கையிலிருந்து பக்தியுடன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு ஒருவன் இறைவனிடம் செய்யும் முழுமையான அர்ப்பணிப்பாகும்[1]. இங்கு இயற்கை $\rightarrow$ தேர்வு $\rightarrow$ அர்ப்பணிப்பு $\rightarrow$ இறை உறவு என்ற பொருண்மையியல் மாற்றம் நிகழ்கிறது[1]. மலரின் நறுமணம் வழிபாட்டுச் சூழலை உள்ளம் மற்றும் உணர்வுப்பூர்வமாக மாற்றியமைக்கிறது[1].

6. சடங்கு ஆளுமைகளும் கலைச் செயல்பாடுகளும்

திருமுருகாற்றுப்படையில் வேலன் என்னும் சடங்கு ஆளுமை முருக வழிபாட்டுச் சூழலில் மிக முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறான்[1]. வேலனின் உருவாக்கத்தில் அலங்காரம், மணப்பொருள், மலர், இசை ஆகிய அனைத்தும் ஒன்றிணைகின்றன[1]. வேலன் என்பவன் தனிப்பட்ட வழிபாட்டாளன் என்ற எல்லையைத் தாண்டி, சமூக வழிபாட்டைச் சடங்கு வடிவில் நிகழ்த்தும் முதன்மை ஆளுமை என்ற நிலையைப் பெறுகிறான்[1].

"தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவை அயர..." (அடி 197–198) என்பதில் குரவை ஆட்டம் வழிபாட்டு நிகழ்வுடன் இணைந்துள்ளது[1]. இசையும் நடனமும் தனித்த கலை நிகழ்ச்சிகளாகப் பிரிந்து நிற்காமல், சமய அனுபவத்தின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாக விளங்குகின்றன[1]. இதனை இசை → உடல் இயக்கம் → கூட்டுப் பங்கேற்பு → இறைநினைவு என்பதன் சடங்குத் தொடர்ச்சியாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும்[1].

"காடுங் காவும் கவின்பெறு துருத்தியும் / யாறும் குளனும் வேறுபல் வைப்பும் / சதுக்கமுஞ் சந்தியும் புதுப்பூங் கடம்பும் / மன்றமும் பொதியிலும்..." (அடி 218–226) என்னும் அடிகள் வழிபாட்டுப் புவியியலின் பன்மைத்துவத்தை விளக்கும் முக்கிய ஆதாரங்களாகும்[1]. ஊர், விழா, காடு, காவு, ஆறு, குளம், சந்தி, கடம்பு, மன்றம், பொதியில் எனப் பல இடங்கள் இடம்பெறுகின்றன[1]. இதிலிருந்து முருக வழிபாடு என்பது ஒரு கட்டிட மையச் சமயம் மட்டுமல்லாமல், இயற்கை மற்றும் சமூக வாழ்க்கையோடு பின்னிப் பிணைந்த புனிதப் பண்பாட்டு அமைப்பாகும் என்ற முடிவு தெளிவாகிறது[1].

"ஊரூர் கொண்ட சீர்கெழு விழவினும்" (அடி 220) என்பது வழிபாட்டின் சமூகப் பரிமாணத்தை வலியுறுத்துகிறது[1]. தனிநபர் மட்டும் இறைவனை வழிபடுவதில்லை; ஊர் முழுவதும் பங்கேற்கும் கூட்டு நிகழ்வாக இருப்பதால் விழா உருவாகிறது[1]. இதனால் தனிநபர் → குடும்பம் → குழு → ஊர் என்ற சமூக விரிவை வழிபாட்டில் காண முடிகிறது[1].

"வேலன் தைஇய வெறியயர் களனும்..." (அடி 222) என்னும் வெறியாட்டுச் சடங்கு சங்ககாலச் சமய-பண்பாட்டுச் சூழலில் இசை, இயக்கம், சடங்கு, நம்பிக்கை, சமூகப் பங்கேற்பு ஆகியவை ஒன்றினையும் மெய்ம்மறந்த நிகழ்வாக விளங்குகிறது[1].

திருமுருகாற்றுப்படையில் குறமகளின் வெறியாட்டு நிகழ்வு குறிப்பிடப்படுவது மிகவும் முக்கியத்துவமுடையது[1]. இதன் மூலம் வழிபாட்டில் பெண்களின் சுறுசுறுப்பான பங்கேற்பு பதிவு செய்யப்பட்ட வரலாறாகிறது[1]. பெண்ணின் சமய அதிகாரம் மற்றும் சடங்கு சார்ந்த முன்னெடுப்புகளில் அவளுக்கு இருக்கும் பங்களிப்பை சங்க இலக்கியம் தெளிவாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது[1].

"நெய்யோடு ஐயவி அப்பி...", "குருதியோடு விரைஇய தூவெள் அரிசி..." போன்ற குறிப்புகள் வழிபாட்டு நிகழ்வில் உணவு, வெண்கடுகு, அரிசி, குருதி, நறுமணம், மலர் போன்ற பொருட்களின் பங்கினை எடுத்துக்காட்டுகின்றன[1]. இதன் மூலம் வழிபாடு என்பது வெறும் நுண் கருத்து மட்டுமல்ல; அது பொருட்கள் வழியாக நிகழ்த்தப்படும் ஒரு கட்புலச் செயல் என்பதும் தெளிவாகிறது[1].

"நறும்புகை எடுத்துக் குறிஞ்சி பாடி / இமிழிசை அருவியோடு இன்னியம் கறங்க..." (அடி 239–240) என்பதில் மனிதன் உருவாக்கும் இசையும், இயற்கை உருவாக்கும் அருவி ஒலியும் ஒரே சூழலில் இணைகின்றன[1]. மனிதக் குரல் + இசைக்கருவி + அருவி ஒலி + நறும்புகை + வழிபாடு ஆகியவை இணைந்து பன்முக உணர்வனுபவத்தை உருவாக்குகின்றன[1]. இயற்கை வழிபாட்டின் பின்னணியாக மட்டும் இல்லாமல், வழிபாட்டு அனுபவத்தின் ஓர் அங்கமாகவே மாறுகிறது[1].

7. அகநிலை வழிபாடு: வேண்டுதல், தரிசனம் மற்றும் அருள்

"வேண்டுநர் வேண்டியாங்கு எய்தினர் வழிபட..." (அடி 245–248) என்ற கருத்து வழிபாட்டைத் தனிமனிதத் தேவைகளுடன் இணைக்கிறது[1]. விழா → சடங்கு → இசை → சமூகப் பங்கேற்பு என்ற புறவெளி அனுபவம் இப்போது தனிமனித வேண்டுதலுக்குள் நுழைகிறது[1]. இதுவே பக்தியின் அகப்பரப்புக்கான முக்கியமான தொடக்கமாக அமைகிறது[1].

"முந்துநீ கண்டுழி முகனமர்ந்து ஏத்தி / கைதொழூஉப் பரவிக் காலுற வணங்கி..." (அடி 251–252) என்பதில் பக்தன் இறைவனை நேருக்கு நேராகக் காண்கிறான்[1]. அவனுடைய செயல் காணுதல் → ஏத்துதல் → தொழுதல் என்ற மூன்று படிநிலைகளைக் கொண்டுள்ளது[1]. இது வழிபாட்டை வெளிப்புறச் சடங்கிலிருந்து இறைவனுடன் நேரடித் தொடர்புடைய அனுபவமாக மாற்றிக் காட்டுகிறது[1]. பக்தன் தனது நோக்கத்தை வெளிப்படுத்தும் நிலைக்கு வருகிறான்[1]. வழிபாட்டாளர் அமைதியாகச் சடங்கை மட்டும் செய்து விட்டு விலகுவதில்லை; இறைவனை அணுகித் தனது தேவையை வெளிப்படுத்துகிறான்[1]. இவ்வகையில் வழிபாட்டாளர் → வேண்டுபவர் → உரையாடுபவர் → அருள் பெறுபவர் என்ற தனிமனிதரின் உள்மாற்றம் நிகழத் தொடங்குகிறது[1].

"அஞ்சல் ஓம்புமதி அறிவல் நின் வரவென / அன்புடை நன்மொழி..." (அடி 287–292) என்பதில் முருகன் அச்சுறுத்தும் தெய்வமாக மட்டும் அல்லாமல், பக்தனைத் தேற்றும் கருணை இறைவனாகவும் தோன்றுகிறான்[1]. "அஞ்சல்" (அஞ்சதே) என்பது பக்தியின் மிக முக்கியமான குறியீடாகும்[1]. பக்தனின் உள்ளத்தில் அச்சம் → இறைநம்பிக்கை

→ ஆறுதல் → அருள் என்ற உள்நிலை மாற்றம் நிகழ இறைவழிபாடு வழிவகை செய்கிறது[1].

திருமுருகாற்றுப்படையின் வழிபாட்டு அமைப்பை எட்டு அடுக்குகளில் தொகுத்துரைக்க முடியும்:

1. இடவியல் நிலை (புனிதத் தலங்களும் இயற்கை வெளிகளும்)[1]
2. பொருள்சார் நிலை (நறுமணம், மலர், படையல்)[1]
3. மொழிசார் நிலை (ஆறெழுத்து மந்திரமும் தோத்திரமும்)[1]
4. கலைசார் நிலை (தொண்டகப் பறையும் குரவைக் கூத்தும்)[1]
5. சடங்குசார் நிலை (வேலனின் வெறியாட்டுக் களம்)[1]
6. சமூக நிலை (ஊரூர் கொண்ட திருவிழாக்கள்)[1]
7. அகநிலை (தனிமனித வேண்டுதலும் தரிசனமும்)[1]
8. ஆன்மிக நிலை (இறையருளும் "அஞ்சல்" மொழியும்)[1]

இதனால் 'அருள்' என்பது வழிபாட்டின் இறுதிப் பொருளாகவும் பக்தி அனுபவத்தின் நிறைவாகவும் காட்சியளிக்கிறது[1].

"இழுமென இழிதரும் அருவிப் / பழமுதிர் சோலை மலைகிழவோனே" (அடி 316–317) என்பதில் இந்நூல் இறைவனின் உருவத்தை மட்டும் முன்னிறுத்தி முடிவடைவதில்லை[1]. இறைவன் உறையும் இயற்கை உலகின் எழிலார்ந்த காட்சியோடு நிறைவடைகின்றது[1]. இதனால் இயற்கை இறைவனின் இருப்பிடமாகவும் இறை அனுபவத்தின் ஊடகமாகவும் திகழ்கிறது[1].

8. திருமுருகாற்றுப்படை – திருப்புகழ்: கருத்தியல் தொடர்ச்சி

திருமுருகாற்றுப்படை திருப்புகழின் நேரடி மூலநூல் என்று கூறுவதற்குத் தனிப்பட்ட சான்றுகள் தேவைப்படுகின்றன[1]. எனவே இவ்வாய்வு அத்தகைய நேரடித் தாக்கக் கூற்றை முன்வைக்காமல், இரு படைப்புகளிலும் காணப்படும் முருக பக்திக் கருத்துகளின் கருத்தியல் தொடர்ச்சியை ஆய்வு செய்கிறது[1]. முருகனை அணுகுதல், திருத்தலத்தை நாடுதல், இறைவனைப் புகழ்தல், வேண்டுதல், துன்ப நிவாரணம், அருள் நாடுதல், இறைநெருக்கம் ஆகியன இத்தொடர்ச்சியின் முக்கியக் கூறுகளாக அமைந்துள்ளன[1]. எனவே இவ்வாய்வின் அணுகுமுறை "நேரடித் தாக்கம்" அல்ல, மாறாக "கருத்தியல் தொடர்ச்சி" என்பதாகும்[1].

திருமுருகாற்றுப்படையில் வழிபாட்டு நிகழ்வு, சமூகப் பங்கேற்பு, சடங்கு, திருத்தலம், விழா, வெறியாட்டு ஆகியவை முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன[1]. திருப்புகழில் அவை தனிமனிதப் பக்தி, அகநிலை, இறைநெருக்கம், தனிப்பட்ட வேண்டுதல், உணர்ச்சி வெளிப்பாடு, இறைநினைவு, அருளை நாடுதல் ஆகிய பரிமாணங்களில்

விரிவடைந்துள்ளன[1]. இதனைச் சுருக்கமாக "திருமுருகாற்றுப்படை – வழிபாட்டின் புறவெளி; திருப்புகழ் – பக்தியின் அகவெளி" என்று கருத்தாக்கம் செய்யலாம்[1].

திருமுருகாற்றுப்படையில் இசை வழிபாட்டின் அங்கமாக உள்ளது[1]. பறை, பாடல், குரவை, இயற்கை ஒலி ஆகியவற்றின் உதவியால் வழிபாட்டுச் சூழல் உருவாக்கப்படுகிறது[1]. அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழில் பாடலே பக்தி அனுபவத்தின் முதன்மை ஊடகமாக அமைகிறது[1]. எனவே முருக வழிபாட்டில் இசை "சடங்கின் ஓர் அங்கம் → பக்தியின் மொழி" என்ற கருத்தியல் மாற்றத்தைப் பெறுகிறது[1].

திருமுருகாற்றுப்படையில் பக்தன் தான் விரும்பியதைப் பெறுவதற்காக வழிபடுகிறான்[1]. பின்நாளில் முருக பக்தி இலக்கியத்தில் வேண்டுதல் என்பது பல்வேறு அகநிலைகளுடன் இணைகிறது[1]. அதனால் பொருள் வேண்டுதல் → துன்ப நிவாரணம் → இறையருள் → ஆன்மிகத் தேடல் என்ற விரிவாக்கம் நிகழ்கிறது[1].

திருமுருகாற்றுப்படையில் பக்தன் இறைவனை நாடுகிறான்; இறைவன் அவனைத் தேற்றுகிறான்[1]. இதன் மையக்கருத்தில் அருள் உள்ளது[1]. பின்நாளைய முருக பக்தி இலக்கியங்களிலும் இறையருள் முக்கியமான ஆன்மிகத் தேவையாக அமைகின்றது[1]. எனவே "அருள்" என்பது சங்ககால முருக வழிபாட்டையும் பின்நாளைய முருக பக்தி மரபையும் இணைக்கும் கருத்தியல் பாலமாகக் கருதத்தக்கது[1].

9. ஆய்வின் புதுமையும் எதிர்காலக் களஆய்வு சாத்தியங்களும்

இவ்வாய்வின் புதுமை நான்கு முதன்மைத் தளங்களில் அமைகிறது:

1. மந்திரம், மலர், இசை, நடனம், வெறியாட்டு, விழா, வேண்டுதல், அருள் ஆகியவற்றை ஒரே வழிபாட்டு அமைப்பின் பல்வேறு படிநிலைகளாகத் தொகுத்துக் காட்டுதல்[1].
2. சமூகச் சடங்கிலிருந்து தனிமனித இறை உறவுக்கான ஆன்மிக நகர்வை விளக்குதல்[1].
3. முருக வழிபாட்டை இயற்கையிலிருந்து பிரிக்க முடியாத பண்பாட்டு மரபாகக் காணுதல்[1].
4. திருமுருகாற்றுப்படை – திருப்புகழ் தொடர்பை நேரடித் தாக்கம் என்று கூறாமல், கருத்தியல் தொடர்ச்சி என்ற தளத்தில் விளக்குதல்[1].

இவ்விலக்கிய ஆய்வின் இயல்பான தொடர்ச்சியாகச் சமகால முருகன்கோவில் வழிபாட்டைக் களஆய்வு செய்ய வாய்ப்புகள் உள்ளன[1]. திருமுருகாற்றுப்படையில் காணப்படும் வழிபாட்டுக் கூறுகளில் எவை आज्ञी தொடர்கின்றன, வேல் வழிபாடு எந்த நவீன வடிவில் தொடர்கிறது, மலர் மற்றும் படையல் மரபுகள் எவ்வாறு மாறியுள்ளன, இசை மற்றும் பாடல் வழிபாட்டின் நிகழ்கால இடம் என்ன, திருப்புகழ்ப்

பாடல்கள் எந்தச் சடங்கு நிகழ்வுகளில் இடம்பெறுகின்றன, திருப்புகழ் பாடப்படாத சூழல்களிலும் அதன் பக்திக் கருத்துகள் வேறு வழிபாட்டு வடிவங்களில் வெளிப்படுகின்றனவா, பக்தர்களின் வேண்டுதலும் இறைநம்பிக்கையும் எவ்வாறு வெளிப்படுகின்றன, திருவிழாக்கள் சமூகப் பங்கேற்பை எவ்வாறு உருவாக்குகின்றன ஆகியவை எதிர்காலக் களஆய்வின் முக்கியக் கேள்விகளாக அமைகின்றன[1].

படிநிலை	கருத்தியல் நிலை	வழிபாட்டு அம்சம்	பண்பாட்டுப் பொருள்
1	தெய்வ நிலை	முருகன் & வேல்	வீரியம் மற்றும் அருளின் குறியீடு[1]
2	இடவியல் நிலை	திருத்தலங்கள்	இயற்கை மற்றும் சமூகப் புனித வெளி[1]
3	சடங்கு நிலை	பூசையும் வெறியாட்டும்	வேலன், குறமகள் பங்கேற்பு[1]
4	குறியீட்டு நிலை	மந்திரம், மலர், படையல்	மொழி, இயற்கை, பொருள் அர்ப்பணிப்பு[1]
5	கலை நிலை	இசை, பறையொலி, குரவை	உடலியக்கக் கூட்டு வழிபாடு[1]
6	சமூக நிலை	ஊர் விழாக்கள்	சமூகப் பங்கேற்பும் பிணைப்பும்[1]
7	அக நிலை	வேண்டுதலும் தரிசனமும்	இறைவனுடன் நேரடித் தொடர்பு[1]
8	ஆன்மிக நிலை	அஞ்சல் அருளுதல்	ஆன்மிக நிறைவும் பக்தி அனுபவமும்[1]

10. திருமுருகாற்றுப்படை – திருப்புகழ் ஒப்பீட்டுப் பகுப்பாய்வு

ஒப்பீட்டுக் கூறு	திருமுருகாற்றுப்படை (சங்க காலம்)	திருப்புகழ் (பக்திக் காலம்)
வழிபாட்டு வெளி	புறவெளி (சமூகச் சடங்கு, திருத்தலம், விழா)[1]	அகவெளி (தனிமனித உளம், அகப்பக்தி)[1]
மைய ஊடகம்	சடங்கு, வேலன் ஆட்டம், வெறியாட்டு[1]	சந்தப் பாடல், இசை, நாம சங்கீர்த்தனம்[1]
இறை உறவு	தரிசனம் செய்து அருள்பெறுதல்[1]	உணர்ச்சிப்பூர்வ அகநெருக்கம் மற்றும் உரையாடல்[1]

இசையின் பங்கு	சடங்கின் பின்னணி ஒலி (பறை, அருவி)[1]	பக்தியை வெளிப்படுத்தும் முதன்மை மொழி[1]
வேண்டுதலின் தன்மை	லௌகீக மற்றும் பாதுகாப்புத் தேவைகள்[1]	பிறவித் துயர நீக்கமும் ஆன்மிக விடுதலையும்[1]
இறைவனின் முகவரி	"அஞ்சல்" என்ற ஆறுதல் மொழி[1]	பெருங்கருணை வடிவான அருளாளன்[1]

11. முடிவுரை

திருமுருகாற்றுப்படை தமிழரின் முருக வழிபாட்டு மரபை பல்வேறு பரிமாணங்களுடன் பதிவு செய்துள்ள முக்கியமான சங்க இலக்கியப் படைப்பாக விளங்குகின்றது[1]. இந்நூல் முருகனை வீரத் தெய்வமாக மட்டும் அல்லாமல், திருத்தலங்களின் இறைவனாகவும், வழிபாட்டை விரும்பி ஏற்றுக்கொள்ளும் அருளாளனாகவும், பக்தனின் அச்சத்தை அகற்றும் பெரும் இறைநிலையாகவும் உருவாக்குகிறது[1].

மந்திரம் வழிபாட்டிற்கு மொழியை வழங்குகிறது[1]. மலர் இயற்கையை அர்ப்பணிப்பாக மாற்றுகிறது[1]. இசையும் குரவையும் வழிபாட்டிற்கு கலை வடிவத்தை வழங்குகின்றன[1]. வேலன் சடங்கு அமைப்பை முன்னெடுக்கிறான்[1]. வெறியாட்டு உடல்-உணர்வு வெளிப்பாட்டை உருவாக்குகிறது[1]. விழா வழிபாட்டைத் தனிநபரிடமிருந்து சமூகத்திற்குக் கொண்டு செல்கிறது[1]. வேண்டுதல் மீண்டும் அந்தச் சமூக அனுபவத்தைத் தனிமனித அகநிலைக்குள் கொண்டு வருகிறது[1]. தரிசனம் பக்தனுக்கும் இறைவனுக்கும் இடையிலான நேரடித் தொடர்பை உருவாக்குகிறது[1]. இறுதியில் அருள் இவை அனைத்தையும் ஆன்மிக நிறைவாக ஒருங்கிணைக்கிறது என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகிறது[1].

இதனால் திருமுருகாற்றுப்படையில் முருக வழிபாட்டின் வளர்ச்சி இடம் $\rightarrow$ சடங்கு $\rightarrow$ இசை $\rightarrow$ சமூகப் பங்கேற்பு $\rightarrow$ வேண்டுதல் $\rightarrow$ தரிசனம் $\rightarrow$ அருள் என்ற தொடர்ச்சியில் புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது[1]. இந்த வழிபாட்டு அமைப்பில் காணப்படும் வேண்டுதல், தரிசனம், இறைநெருக்கம், அருள் ஆகிய கூறுகள் பின்நாளைய முருகப்பெருமானின் பக்தி இலக்கியத்தை அணுகுவதற்கான கருத்தியல் அடித்தளமாக அமைகின்றன[1].

இவ்வாய்வின் மைய முடிவை ஒரு வரியில் கூற வேண்டுமெனில்: "திருமுருகாற்றுப்படையில் முருக வழிபாடு சமூக-சடங்கு வெளியில் நிகழ்கிறது; அதனுள் உள்ள வேண்டுதல், தரிசனம், இறைநெருக்கம், அருள் ஆகிய கூறுகள் பின்நாளில் முருக பக்தி இலக்கியத்தின் அகநிலை அனுபவத்தை முறையாகப் புரிந்துகொள்ளும் கருத்தியல் பாலமாக அமைகின்றன"[1].

எனவே, "திருமுருகாற்றுப்படை – வழிபாட்டின் புறவெளி; திருப்புகழ் – பக்தியின் அகவெளி" என்ற கருத்தாக்கம் இவ்வாய்வின் மையப் பங்களிப்பாக முன்வைக்கப்படுகிறது[1].

12. முக்கிய பாடல் அடி ஆதார அட்டவணை

பாடல் அடிகள்	திருமுருகாற்றுப்படை மூலக்கூற்று வரிகள்	வழிபாட்டுப் பொருள் / பண்பாட்டு விளக்கம்
45–46	"சூர்முதல் தடிந்த சுடரிலை நெடுவேல்"	வேல்: வீரத்தின் சின்னம் மற்றும் தெய்விக ஆற்றல்[1]
183–189	"உச்சிக் கூப்பிய கையினர்…"	முறைப்படுத்தப்பட்ட வழிபாட்டு முறை[1]
186	"ஆறெழுத்து அடக்கிய…"	ஆறெழுத்து மந்திர வழிபாடு (ஒலி வழிபாடு)[1]
188–189	"விரையுறு நறுமலர் ஏந்தி…"	மலர் வழிபாடு (இயற்கை அர்ப்பணிப்பு)[1]
190–193	"வேலன்…"	வேலனின் சடங்கு ஆளுமை[1]
197–198	"குரவை…"	இசை-நடனக் கூட்டு வழிபாடு[1]
218–226	"காடுங் காவும்… யாறும் குளனும்…"	வழிபாட்டு இடங்களின் பன்மைத்துவப் புவியியல்[1]
220	"ஊரூர் கொண்ட சீர்கெழு விழவினும்"	சமூகத் திருவிழாப் பங்கேற்பு[1]
222	"வேலன் தைஇய வெறியயர் களனும்"	வெறியாட்டுக் களம்[1]
239–240	"குறிஞ்சி பாடி… இமிழிசை…"	இயற்கையும் இசையும் இணைந்த வழிபாடு[1]
245–248	"வேண்டுநர் வேண்டியாங்கு…"	தனிமனித வேண்டுதல்[1]
251–252	"கைதொழூஉப் பரவிக்…"	நேருக்கு நேர் இறைத் தரிசனம்[1]
287–292	"அஞ்சல் ஓம்புமதி…"	இறையருளும் "அஞ்சல்" ஆறுதல் மொழியும்[1]
316–317	"பழமுதிர் சோலை மலைகிழவோனே"	இயற்கை-இறை அனுபவத்தின் சங்கமம்[1]

துணைநூல் பட்டியல்

அருணகிரிநாதர். திருப்புகழ். திருப்புகழ் பதிப்பகம், 19981.

ஜெகந்நாதன், கி. வா., உரையாசிரியர். திருமுருகாற்றுப்படை உரை. அமுத நிலைய வெளியீடு, 19851.

சாமிநாதையர், உ. வே., பதிப்பாசிரியர். பத்துப்பாட்டு மூலமும் நச்சினார்க்கினியர் உரையும். கமர்ஷியல் அச்சுக் கூடம், 19311.

செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம். செம்மொழித் தமிழ் மின் நூலகப் பதிவுகள். செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம், 20201.

நக்கீரர். திருமுருகாற்றுப்படை. செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம், 20121.

நச்சினார்க்கினியர். திருமுருகாற்றுப்படை நச்சினார்க்கினியர் உரை. சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், 19701.